

MOJA VOLBA

FARBOU K ZÁCHRANE

„Ešte raz vám ďakujem za účasť na mojej výstave. Bolo mi ct'ou ukázať vám moje diela, ktoré zobrazujú farby a fantáziu tohto sveta v abstraktnom umení. Dúfam, že ste sa bavili a potešili mojou tvorbou. Prajem krásny večer a dovidenia.“

Potom nasledoval dlhý potlesk a gratulácie. Keď sa so Sarah rozlúčili poslední návštevníci výstavy, padla unavená na koženú sedačku. Pomaly zdvihla ruku a pozrela na zlaté hodinky. Bolo jedenásť večer.

„Ubehlo to tak rýchlo,“ povzdychla si. Postavila sa zo sedačky a upravila si svoje dlhé elegantné čierne šaty, na ktorých boli poprišivané oranžové koráliky. Obliekla si tenké čierne sako a pomalou chôdzou vykročila smerom k vchodovým dverám. Vtom uprela svoj pohľad na obraz. Práve na ten, na ktorom pracovala celé leto. Zahľadela sa naň až tak, že ani nedýchala. Z jej modrých očí sa pomaly tísli slzy. V tú chvíľu si uvedomila, že to čo maľuje, nieje reálne. Je to len jej predstava života v zmysle farieb. Jej diela zobrazovali nádhernú fantáziu. Ten nádherný dub o ktorý sa opierali ľudia, jeho krásne farby listov, ktoré pretkávali lúče slnka na tom obraze žiarili. Nenašli by ste ich nikde inde, jedine ak vo Wanderwoodskom lese neďaleko od ich domu. Čím dlhšie sa Sarah pozerala na svoj obraz, tým rýchlejšie jej stekali slzy po alabastrovej pokožke. Zrazu jej niečo napadlo. „Mám to!“ vykrikla tak nahlas, že zobudila strážnika galérie. Ten sa tak zľakol, až spadol zo stoličky. Ale ona si to nevšimla. Otvorila dvere a bežala dole schodmi. Vôbec jej nevadilo, že jej husté hnedé vlasy zapletené do francúzskeho vrkoča sa rozplietli a rozpustili až po plecيا. Utekala k svojmu autu, naštartovala a s veľkým úsmevom smerovala domov.

„Dobré ráno,“ povedala Sarah, keď čerstvo zobudená vošla do kuchyne.

„Ahoj mami, pozri, čo som nakreslil!“ Rozbehol sa k nej malý Damien, dal jej pusku a ukazoval svoj obrázok.

„Je to krásne, nádherný kontrast farieb. Ak chceš, tak dnes po škole mi môžeš pomôcť. Rozhodla som sa po dlhšej dobe znovu maľovať. Budem rada, ak mi pomôžeš.“
Usmiala sa Sarah na Damiena. On len smelo prikývol a objal ju.

„Ale vieš, že by si sa nemala teraz veľmi namáhať. Doktor povedal, že máš veľa odpočívať, chodiť na prechádzky a mať čas pre seba.“ Povedal Edward a pokračoval v príprave raňajok. Sarah sa postavila, pobozkala svojho manžela a pokračovala: „Neboj sa, mne a malej Sarah sa nič nestane. Sám vieš, že pre mňa je najväčší relax tvorba a kreslenie.“
Usmiala sa na neho a pohľadila ho po líci. Edward ju objal a opätovoľ jej úsmev.

Po raňajkách Edward odviezol Damiena do školy a potom išiel do svojej firmy. Sarah zostala sama doma. Pripravila si veľké plátno a začala pracovať. Mali veľký dom. Dokonca aj steny maľovala sama s Edwardom, keď sa prist'ahovali. S Edwardom vždy všetko robili spolu. Čím dlhšie boli spolu, tým viac sa milovali. Mala všetko, po čom túžila. Teraz, keď maľovala, myslela len na jedno. Zastaviť plány na výstavbu obrovského obchodného centra v okolí Wanderwoodskeho lesa. Tento les zbožňovala. Milovala dlhé jesenné prechádzky, keď zo stromov padalo farebné lístie. V zime bola príroda nádhorne zasnežená. Práve z toho lesa čerpala nápady a fantáziu na svoje diela. Tým, že by tam postavili obchodné centrum, by zničili tú krásu prírody. To nemohla dopustiť. Maľovala ako zmyslov zbavená. Ani si nevšimla, že je ešte stále v pyžame. Myšlienky, fantázia a emócie jej zaplnili celé plátno. Keď do rúk zobrala štetec a chcela ho namočiť do farby, uvedomila si, že má počkať na svojho malého šesťročného synčeka Damiena. Lenže ona nemohla čakať.

Nebol na to čas. Jednoducho vybehla von a v pyžame vošla do auta. Rýchlosťou svetla sa ponáhľala do školy.

Keď obraz dokončili, bolo pol desiatej večer. Našťastie Damien ani Edward nejdú zajtra do práce, pomyslela si Sarah, keď ukladala Damiena do postele. Pobožkala ho na čelo a zhasla malú svietiacu lampičku na stole. Keď si už ľahla do postele, Edward sa k nej otočil a povedal:

„Neboj sa, vyjde to. Protest, tvoj obraz a ľudia- zastavíme výstavbu. Uvidíš." Pobožkal ju, chytil ju za ruku a zaspali. Ráno skoro vstali. Edward obliekol ich malého synčeka a Sarah obraz. Sadli do auta a s veľkým sebavedomím boli schopní spraviť aj nemožné pre záchranu lesa. Keď prišli na stavbu, bolo osem hodín. Síce tam bola malá protestujúca skupinka ľudí, bolo vidno, že zatiaľ nezmohli nič, len upútať na seba pozornosť médií a spraviť rozruch. Sarah schytila obraz, najbližšej novinárke vzala mikrofón a vyliezla na fontánu. Všetky pohľady ľudí upreli na ňu, no ona sa nadýchla a spustila:

„Chcete aby sa s Wanderwoodským lesom stalo toto? Chcete aby stratil všetku tú krásu a nádheru? Aby namiesto neho tu postavili nejaké obchodné centrum? Ten les je pre nás to najkrajšie, čo máme a čo robí toto mesto výnimočným. Tie krásne vysoké stromy, spev vtákov a ...", pokračovala by ďalej, ale z ruky jej vytrhol mikrofón hlavný architekt. „Ľudia, nepočúvajte ju! Nikoho z vás tu predsa nezaujíma nejaký les so zvieratami. Tých je veľa!"

Ľudí však pribúdalo a prikláňali sa na stranu Sarah. Dokonca aj robotníci sa pridali k zástupu ľudí. Televízne kamery, fotoaparáty a novinári sa snažili zachytiť mladú umelkyňu, ktorá stále stála na vysokej fontáne. Obraz, ktorý počas svojho prejavu oprela o fontánu, dav ľudí zobral a pochodoval s ním po meste. Keď sa chystala opatrne zísť z fontány, Edward jej podal ruku a objal ju. Okolo nich sa potom zhromaždili húfy novinárov, ktorí chceli vedieť, prečo ju vlastne zaujíma, čo sa stane s týmto lesom. Sarah sa len kútkom pier pousmiala a povedala:

„Prírodu treba chrániť. Bez nej by sme boli stratení. Moderná technológia či moderné obchodné centrá nikdy nenahradia to, čo nám dáva príroda. Čerstvý vzduch, farby, rastliny. To všetko je v nej. Je to práve to, za čo sa oplatí bojovať!" ©

Autor: Michaela Stračinová, 13 rokov, Stará Kremnička 77, 965 01 Žiar nad Hronom
Škola: Základná škola, Angyalova ulica 401/26, 967 01 Kremnica Názov klubu:
Mravce

„Autorské práva vyplývajúce z literárneho diela môjho dieťaťa Michaely Stračinovej nebudú
nárokované a zároveň súhlasím s neobmedzeným použitím tohto diela podľa potrieb
organizácie Strom života.“

jVOjUUtVH/